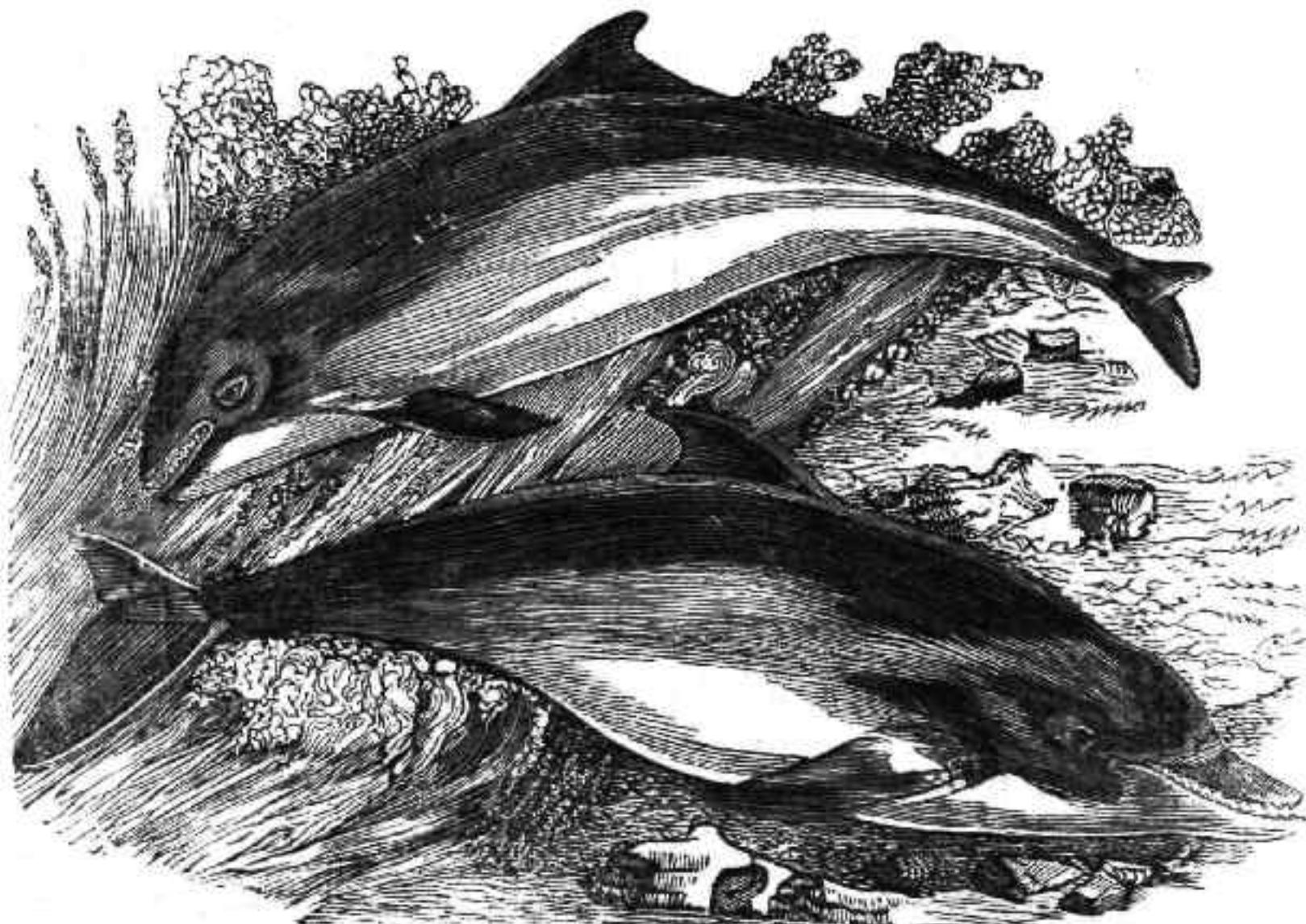

του εἰς πλοῖον Κορινθιακὸν, οὗ οἱ κακούργοι ναῦται, ἀγροῖχοι υἱοὶ τῆς θαλάσσης, καὶ κατ' οὐδὲν τῆς φωκίνης μουσικώτεροι, βεβαίως δὲ ἀμουσότεροι τῶν λοιπῶν ἐξ αὐτῶν ἐκάθισε τὸν μελωδὸν εἰς τὴν ράχιν δελφίνων, ἀπεράσσοισαν νὰ δίψωσι τὸν τραγῳδιστὴν εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ν' ἀρπάσωσι τὰ χρήματά του. Ο δὲ Ἀρίων, αὐτόχρημα τραγῳδιστῆς τὴν δειλίαν, ἀντὶ νὰ ἴδῃ πῶς ν' ἀντιπαλαίσῃ ἀνδρείως, τοὺς παρεκκλεσέ μόνον ἐν ταπεινότητι, πρὶν ἔκτελέσωσι τὸν φάς καὶ γλυφάς, τὰς παριστώσας τὸ συμβὸν τοῦτο, ἀπαίσιόν των σκοπὸν, νὰ τὸν ἀκούσωσιν ἐπὶ μίαν δ' Ἀρίων, καθ' ὅλην τὴν διαπόντιον ἵππασίαν του. οὐδὲ στιγμὴν κρούνοντα τὴν λύραν του. Ἐλαῖς λοιπὸν τὸ στιγμὴν ὅτε ἐπαυτει κιθαρίζων. Όπως δήποτε, οἱ φιδργανοί εἰς τὰς χειρας, καὶ ἥρχισε νὰ παιζῃ εἰς ἥγον λόμουσοι δελφίνες τὸν ἔφερον πρὸς τὸν βασιλέα Ηεθηνώδη, ἐπ' ἐλπίδι νὰ τοὺς κινήσῃ εἰς οἴκτον, ἀλλὰ ματαιώς, καὶ οἱ ἀιόσιοι τὸν ἐρρέψαν εἰς τὰ κύματα.

'Αλλ' ἀπὸ τὰ μέλη αὐτοῦ ἐλκυσθέντες, πλεῦνος δελφίνων παρηκολούθουν τὸ πλοῖον καὶ τὸν ἥκουσον. Εἰς τῶν λοιπῶν ἐξ αὐτῶν ἐκάθισε τὸν μελωδὸν εἰς τὴν ράχιν του, καὶ ἐτράπη πρὸς τὴν Εηρὰν, προπεμπόμενος ὑπὲρ τῶν λοιπῶν ὅλων, οἵτινες περιεκάλπειν πέριξ του, ἢ διὰ νὰ φαιδρύνωσι τὸν μονότονον πλοῦν, ἢ διὰ νὰ τὸν ἀκούσωσι διότι, ἀν πιστεύσωμεν τὰς ἀρχαίας γραμματειῶν εἰς τὰς χειρας, καὶ γλυφάς, τὰς παριστώσας τὸ συμβὸν δ' Ἀρίων, καθ' ὅλην τὴν διαπόντιον ἵππασίαν του. οὐδὲ στιγμὴν κρούνοντα τὴν λύραν του. Ἐλαῖς λοιπὸν τὸ στιγμὴν ὅτε ἐπαυτει κιθαρίζων. Όπως δήποτε, οἱ φιδργανοί εἰς τὰς χειρας, καὶ ἥρχισε νὰ παιζῃ εἰς ἥγον λόμουσοι δελφίνες τὸν ἔφερον πρὸς τὸν βασιλέα Ηεθηνώδη, ἐπ' ἐλπίδι νὰ τοὺς κινήσῃ εἰς οἴκτον, ἀλλὰ ματαιώς, καὶ οἱ ἀιόσιοι τὸν ἐρρέψαν εἰς τὰ κύματα. 'Αλλ' ἀπὸ τῶν ποιητῶν ἀν μεταβάμενοι εἰς τὰς ἐκ-

θέσεις τῶν ἀρχαίων ἱστορικῶν καὶ φυσιολόγων, θέλουμεν ίδης ζτι καὶ αὐτῶν αἱ διηγήσεις δέν εἶναι ἡττονούματα.

Κατ' αὐτοὺς, δὲ δελφίς εἶναι γοημονέστατον ζῷον, ἡπιώτατον καὶ καλοκαγαθότατον, εὔμενός πρὸς τοὺς εὔμενες, ἀγάπην ἀνταποδίδον πρὸς τοὺς ἀγαπῶντας αὐτὸν, εὐγνῶμον καὶ εὐπειθὲς, καὶ τοσοῦτον ἔκδοτον εἰς τὰ περιπαθή αἰσθήματα ταῦτα, ὥστε πολλάκις ἀπέθνητκεν ὅταν ἐστερεῖτο τοῦ ἀντικειμένου τῆς φιλίας αὐτοῦ.

Ο Παυσανίας λέγει ὅτι εἶλεν ἐν Ποροτείνῃ δελφῖνα, δστις, πληγωθεὶς ὑπὸ ἀλιέων, ἐπεστεν ἐκπνέων εἰς τὸ παράλιον ἀλλ' ἐκεὶ ίδον αὐτὸν παιδίον, τὸν ἐπειποιήθη καὶ τὸν ιατρευσεν. Ο δὲ δελφίς, σωστρα παποδίδων εἰς τὸν ιατρὸν του, ἥρχετο δσάκις ὁ παῖς τὸν ἐκάλει, καὶ παρέγων τὰ νῶτα του, ἔφερεν αὐτὸν ἐπὶ τῶν κυμάτων (Παυσ. Λαχ. 25).

Ο δὲ Ηλίνιος λέγει, ὅτι δελφίς τῆς Ασκρίνης λίμνης τοσοῦτον εἶχεν οὐκειωθῆ πρὸς παιδία, ὥστε τὸν ἔφερεν ἐπὶ τῶν νῶτων του εἰς τὴν ἀλλην ὅχθην εἰς τὸ σχολεῖον ὅταν δέ ποτε ἤσθινησε τὸ παιδίον, διλέγει, ὅτι δὲ δελφίς ἔχει τὸ στόμα ὑπὸ τὴν κεφαλὴν

δελφίς, μὴ δυνάμενος νὰ ὑπομείνῃ τὴν ἀπουσίαν αὐτοῦ, ἀπέθανε τῆς λύπης. Προσθέτει δ' ὁ αὐτὸς συγγραφεὺς, ὅτι ἄλλος δελφίς τῆς κατὰ τὸν Ιππῶνα παραίας τοσαύτην μῆχε φιλίαν πρὸς τοὺς ἀνθρώπους, ὃστε δσάκις ἔβλεπε τινας λουσμένους, ἐσπευδεν ἀμέσως νὰ παίξῃ μετ' αὐτῶν καὶ νὰ τοὺς δεχθῇ εἰς τὴν ράχιν του· ὅτι δ' οἱ ἀλιεῖς, ὡφελούμενοι ἀπὸ τὴν φιλανθρωπὸν του διάθεσιν, τὸν εἶχον ἐθίσει νὰ ἀλιεύῃ ἄντ' αὐτῶν, μισθὸν πασαχωροῦντες μέρος τῶν συλλαμβανομένων ἰχθύων (ΙΑ. 8).

Καὶ δὲ Αἰλιανὸς δὲ συνέλεξε πολυαρίθμους ἱστορίας περὶ τῆς τρυφερότητος τῶν μητρικῶν αἰσθημάτων τῶν δελφίνων ὑπὲρ τῶν παιδίων των, περὶ τοῦ εὐαγώγου, τοῦ πειθηγίου καὶ φιλανθρωπου χαρακτῆρος αὐτῶν, περὶ τῆς ἀγγιοίας των εἰς ὅλας τὰς παιδίας καὶ εἰς ὅλας τὰς πράξεις των (περὶ ζῷων ἴσ. Βιβλ. Α, Β, ΣΤ, Η, I, ΑΙ, ΙΒ). Βεβαίως διὸ δέλω ἐπαναλαβεῖ ἐξώ ὅλας τὰς γελοίας αὐτὰς ἱστορίας. "Απαγεί τὴς σχολαστικότητος!"

"Άλλα καὶ αὐτοὶ οἱ φυσιολόγοι! Ο Ἀριστοτέλης τὸ σχολεῖον διατηρεῖται ὅτι δελφίς ἔχει τὸ στόμα ὑπὸ τὴν κεφαλὴν